

A BOGARAK PIKTORA

Dalos mezőn pingálgat a
Bogarak piktora,
Meleg ellen egy nagy gomba:
Napfogó sátora.

Sátor alatt jókedvében
Vígán dudorásztat,
Festi, festi, festegeti
A tavaszi tájat.

Váltogatja az ecsetjét
Sorba, egyre-másra:
Vadrózsába, kikiricsbe,
Nefelejcsbe mártja.

Hipp-hopp! Egyszercsak ott terem
A nagybajszú cincér:
„Piktor uram, engemet is
Pingáljon le ingyér’!

Hanem aztán a bajuszom
Hegyesre pingálja,
Mert én vagyok a bogarak
Vitéz kapitánya!

Azt is mondom: karcsú legyek,
Akárcsak a nádszál,
Még a szél is csodáljon meg,
Hogyha erre átszáll.

Azt se mondom, hogy nem adok
Egy kis bajuszpedrőt,
Kihúzhatja véle bajszát,
Akár mind a kettőt.”

„Hipp-hopp!... Én is itt vagyok ám,
Elhoztam a kótát!
Pingáljon le! – szól a tücsök –
Húzok majd egy nótát”

„Engemet is, kérem ’ássan!
– Szöcske kiabálja. –
Míg muzsikál, tücsök koma,
Táncolok majd rája.”

„Én meg! – szól a szitakötő
Piktor uraságnak –
Majd szitálok egy kis lisztet
Túrós haluskának!”

„Jól van, jól van! – szól a piktor –
Álljatok hát sorba!
Csak aztán a sok állásban
Ne bukjatok orra!”

S előveszi az ecsetjét,
Pingál egyre-másra...
Vadrózsába, kikiricsbe,
Nefelejcsbe mártja.